

които ся чуди.

(Истый.)

301. Срамътъ краси хубостътъ, каквото ружята — градинжтъ. *Пословица.*

302. Свѣтътъ е едно голѣмо *театро*, гдѣто чловѣцити си играйтъ *комедіи*; случайтъ съединява *пиес*; fortunата раздава *ролиты*; богатити пълнятъ *ложиты*, пакъ бѣднити ся струпватъ въ *портера*; твърдоглавството съставя *консерта*; времето спуска завѣсжтъ Глупавити ржкопещятъ та хвалятъ, а разумнити подсвиркатъ, та ся подсмиватъ на *пиес* сир. на това що ся е играло. *Томасъ.*

303. Сичкиты *философскы* книги, были съ каквото щжтъ заглавіе, все сж подолни предъ *Евѡнгеліето*. *Ж. Руссо.*

304. Съ какъвъто и да ся съдружява челькъ, и обхожда весело съ него, все нему ще *запрличя*. *Всеобще правило.*

395. Спокойствіето на съвѣстьж и добродѣтельный животъ сж имоть, който не може никой де ни отнеме, *Сенека.*

306. Сърдцето чельшко, догдѣто е дѣте *приличя* на чистъ бѣлж *книгж*, на койж кой чтото иска, може да напише; а когато ся вече нѣщо напише, мжчно ся *истрива*.

307. Самолюбивый небрежи *думыты*: